UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

qm̃ & ſi hoc ultimo caſu non poſſit dici impediri libera facultas teſtandi, tñ ſaltem per illam dicetur introduci uotum captandæ mortis, ꝙ eſt quid turpe, & ꝯ bonos mores d.c.2.de conceſſ.præb. & ſufficit ex plurib. rõnib. motiuis alteram militare. §. ſocrum. §. affinitatis inſt. de nup. Præterea conſiderandum eſt, ꝙ q̃uis cõio inita inter dictos fratres facta fuerit de bonis ſuis p̃ſentib. tm̃, vt ex uerbis inſtr̃i colligitur, tñ conuentio ſubſequuta de ſuccedendo ad inuicẽ, non fuit facta de p̃ſentib. ſed de oĩb. bonis ipſorum, vt patet, ſed diſpõ facta de oĩb. bonis ſimpliciter dr̃ vl̃is, ſicut ſi facta eſſet de hæreditate, ſeu de illius quota, vt eſt tex. aureus in materia vltimarum uoluntatũ in l. nam ꝙ in fi. ff. ad Treb. ergo in caſu nr̃o conuentio de ſuccedendo in oĩbus bonis ipſorum ſimpliciter non debet dici de p̃ſentibus, ſed de quibuſcunq; vniuerſaliter, & ꝯñr uerũ erit dicere, ꝙ dicatur nulla. d.l. ex eo, & hr̃ plenè in d.l. ſtipulatio hoc mõ cum alijs. Nec obſtat, ꝙ cũ antea cõio eſſe facta duntaxat de p̃ſentib. ſimiliter conuentio de ſuccedendo, q̃ facta fuit ſimpliciter de oĩb. bonis, debet dici facta de p̃ſentibus argõ l. ſi ſeruus in fi. ff. de leg. 3. quia reſpondetur, ꝙ iſta ꝯñtia remouet̃, & tollitur ex ijs, quę in indiuiduo tradit Alex. in d. conſi. 28. circa fi. nam dicta conuentio de ſuccedendo facta fuit ſimpliciter, ꝙ ſuccedere debeat, ſeu ſuccedat æqualiter, non ſe reſtringendo ad bona aliqua, & ꝯñr fuit conuentio de ſuccedendo de futura ſucceſſione ſimpliciter facta, & ſic in caſu d.l. ex eo, igitur fuit inualida, nec debuit reſtringi ad p̃ſentia tm̃, prout non reſtringitur in caſu d. l. ex eo: nam ſi ꝯhentes uoluiſſent cõuentionem de ſuccedendo hr̃e locum, & illam reſtringere ad bona pręſentia tm̃, hoc dixiſſent, ſicut expreſſerũt, qñ de cõione loquuti fuerũt, ergo cum hoc non fecerint prout facere potuiſſent, ſi uoluiſſent, debet intelligi illa conuentio de ſuccedendo ſimpliciter, & generaliter, p̃ut concepta fuit, arg. c. ad audientiã cũ gl. extra de decimis: cum iurib. allegatis ibi per gl. Rurſus benè, & diligenter aĩaduertendum eſt, ꝙ etſi uerum eſſet, ꝙ conuentio de ſuccedendo facta inter dictos fratres ualida fuerit (ꝙ tñ negat̃ per prędicta) tñ illa vr̃ reuocata, & ab ea receſſum fuit de conſenſu ipſorum, qñ ad diuiſionem poſtea bonorum cõium deuenerunt, in qua expreſsè conuenerunt, ꝙ ſolum conuentio de non alienando bona communia deberet remanere in viridi obſeruãtia, ergo ſenſiſſe vñr, ꝙ illa de ſuccedendo, quæ diuerſa erat ab alia, deberet dici reuocata, & annulata, vt ſup. dixi in præcedentib. allegationib. ac ẽt quia de facili conuentio de ſuccedendo, ſeu de futura ſucceſſione dr̃ reuocata, qũocunq; aliqualiter cõſtet de contraria mente paciſcentis, ſeu conſentientis, vt d.l. licet, & ibi doct. & in d.l. fi. C. de pact. ſicuti ẽt factum eſſe dr̃ in caſu nr̃o, vt latè, & ꝯcludẽter declarãt alij excellẽtiſſ. cõſultores, ad quos me remitto.

SVMMARIVM.

1 *Nepotem quem eſſe alicuius ex fratre ad effectum, vt illi tanquam nepos ſuccedat, quomodo probetur.*
2 *Filiatio, & illius quaſi poſſeſſio quomodo probetur.*
3 *Præſumptio vna tollit aliam, & vltima priorem.*
4 *Tractatus, nominatio, & receptio quoad quem effectum filiationem, aut aliam coniunctionem probent.*
5 *Filiationis probatio fit dupliciter.*
6 *Teſtandi impedimentum quomodo probetur.*
7 *Teſtari aliquem prohibens, & impediens illius ſucceſſione priuatur.*
8 *Propter metum carceris quando actus reſcindatur.*
9 *Proteſtatio ſecretè facta in ijs, quæ à uoluntate partium dependent, non prodeſt proteſtanti, niſi ante actum celebratum ad notitiam alterius partis deuenerit.*
10 *Tranſactio prætextu læſionis etiam enormis non reſcrindit̃.*
11 *Teſtes contra contractum, & ad illius inualiditatem inducti quales eſſe debeant.*
12 *Tranſactio propter iuramentum efficitur irreuocabili.*

EPITOME.

SVccedere ſi quis velit alicui tanquam nepos ex fratre, quomodo ſe nepotem eſſe probare debeat, & filiationis probatio quomodo fiat, hic hr̃.

CONSILIVM CLVIII.

IN cã illorum de ſtringhis aduocatus D. Antoniæ aduerſariæ ultimo loco nixus fuit ijſdemmet iuribus, & rationib. quib. prius uſus fuerat, defendere partes D. Antoniæ ſuæ principalis: ſuper quib. licet ulterius inſiſtere opus non eſſet, qm̃ ex deductis per procuratorem dominarum Sarræ, & Eliſabeth ſatis abunde allegationibus dicti aduocati reſponſum fuit, ac de iure dictarum dominarum principalium mearum oſtẽſum, tñ vt eis morem geram, aliqua pro reſolutione eorum, quę præfatus Aduocatus repetijt: deducam: & in primis dr̃, ꝙ teſtes ex aduerſo pro parte D. Antoniæ examinati nihil ad illius fauorem concludere vñr, vt ipſa ad ſucceſſionem Antonij defuncti admitti poſſit, minuſq; ex eorum dictis deueniri põt ad reſciſſionem tranſactionis initæ inter ipſam Antoniam ex una, & D. Eliſabeth ex altera, ac utriuſq;
1 litis conſortes, Nam † ex quo ipſa D. Antonia uult admitti tanq̃ neptis Antonij ex Vergilio eius fratre, neceſſe fuit, ꝙ teſtes probaſſent eam fuiſſe filiã Vergilii, ac ẽt d. Vergilium fuiſſe fratrem ipſius Antonij, alioquin conſtare non poſſet Antoniam fuiſſe neptem Antonij ex Vergilio eius fratre. §. 3. Inſt. de gradi. & l. iureconſultus. §. 3. ff. eo. tit. l. 1. & 3. C. de legit. hær. Sed non conſtat, teſtes probaſſe Vergiliũ fuiſſe fratrem Antonij, qm̃ non probant, prout fuit neceſſe, Vergilium natum fuiſſe ex ijſdem parentibus, quib. Antonius natus fuit, vt in dictis iuribus, ergo &c. Et quamuis aliquis teſtis dixerit ſe audiuiſſe ab Antonio Vergilium fuiſſe eius fratrem, tñ nullos habet conteſtes, ac ẽt hmõi aſſertio, & profeſſio Antonij ſimpliciter facta nullam fidem facit. l. parentes. C. de prob. Similiter per teſtes d. Antoniæ probatum non fuit ipſam fuiſſe filiam Vergi
2 lij, quia † probatum non reperitur, illam fuiſſe natã ex uxore Vergilij, nec in illius domo, iux. l. filium, ff. de his, qui ſunt ſui, uel alie. iur. & in l. non nudis. C. de probat. Nec ẽt ꝙ Vergilius tanquam illius pater ſolitus fuerit d. Antoniam pro filia nominare, habere, & tractare, prout ad probandam quaſi poſſeſſionem filiationis hæc requiruntur ad tradita p̃ Canoniſtas in c. per tuas de probat. per Dec. in cõſ. 272. Alex. in conſi. 51. uol. 1. & hr̃ per Bald. poſt Bar. & alios in d.l. filium, gl. & ſcrib. in l. j. C. quorum bonorum. Cum igitur probatum non fuerit concludenter Vergilium fuiſſe fratrem Antonij, nec Antoniam fuiſſe filiam Vergilij, ſequitur, ꝙ ẽt probatum non fuit ipſam Antoniam fuiſſe neptem Antonij. ¶ Nec aduerſatur, ꝙ Antonius ſolitus fuerit dictam Antoniam neptem nominare, & illam in domo retinere, ac nutrire; ergo pro nepte haberi debeat per ea, quæ habentur in ſimili in d. l. filium, & in d. l. 1. & per Alex & Dec. in locis per præfatum D. Aduocatum partis aduerſæ allegatis, quia primo reſpondetur, ꝙ eo mõ, quo ipſæ præſupponit,

pro-

probatum non reperitur,ſi dicta teſtium diligenter
inſpiciantur:& ſi quid de hmōi propinquitate pro-
batum reperitur,nulla fides eſt in hoc teſtib. adhi-
benda;nam uel de auditu alterius,uel de credulita-
te deponunt,uel ſunt ſingulares c.quoties, & ibi gl.
Abb.& alij extra de teſtib.& Bal.in l. teſtium C. eo.
tit.Secundo reſpōdetur,ꝙ ſi quid, præſumptiuè tñ,
probatum fuit,hmōi probatio cēſetur eliſa,&ener
uata ex dictis teſtium pro parte dominarum Sarre,
& Eliſabeth principalium mearum examinatarū,
qui probarunt d.Antonium fuiſſe ſuſceptā ab An-
tonio amore dei cā illam nubendi,& ut eidem An
tonio ſeruitia domeſtica præſtaret: ex qua depōne
reſultat præſumptio ꝯ̄ria p̄ſumptioni inductæ pro
3 parte Antoniæ,& † vna prę́ſumptio tollit aliam, &
ultima facit ceſſare priorem c.tuam , & ibi glo. de
ſponſ.Bal.in l.ſiue poſſidetis C.de probat.Tertio &
4 fortius reſpondeo , ꝙ † noīatio,tractatus, & rece-
ptio non dñr probare filiationis ſubſtantiā,ſed solū
illius quaſi poſſeſſionem,quoad effectum,vt illi , q
eſt in quaſi poſſeſſione filiationis,debeantur ea,q̄ à
iure naturæ,uel ciuili filijs deberi ſolent, vt alimen
ta,& ſimilia iuxta c.ius naturale in 1.diſt. & in filio
propriè ita loquuntur doct.in d.l.filium,in d.l.1.& in
d.c.per tuas,& Dec.& Alex.in dictis conſilijs:ſed ꝙ
per noīationem,tractatum , ſeu receptionem ſim-
pliciter probari poſſit,ꝙ qs ſit patruelis, ſeu nepos
ex fratre,vel aliter conſanguineus collateralis, nul-
libi reperij,& doc.p̄allegati hoc non prę́ſupponūt,
ergo ex tractatu , & noīatione ſimpliciter non dr̄
probatum , ipſam Antoniam fuiſſe neptem Anto-
nij.¶ Quarto pro reſponſione,& uera declaratio-
5 ne conſiderandum eſt , ꝙ † probatio filiationis fit
dupliciter,primo quoad ſubſtantiam filiationis, &
hæc fieri debet non probando noīationem , & tra-
ctatum ſimpliciter, ſed ꝙ quis natus fuerit ex legi-
timo matrimonio talium,ſeu ex uxore Titij , & in
eius domo,vt in d.l.filium in prin.& in l.non nudis
C.de prob.ubi caſus , Secundo quoad quaſi poſſeſ-
ſionem filiationis, vt ꝓbando tractatum, noīatio-
tionem,& ꝙ quis publicè fuerit reputatus pro filio
ad tradita per Bal.in d.l.filium , & expreſſius in d.l.
non nudis,& per Alexā. & Dec. in dictis conſilijs;
& prima probatio quoad ſubſtantiam eſt neceſſaria
ad obtinendum in petitorio,ut in d.l.filium,& in d.
l.non nudis,& l.quidam quaſi ff.de probat. quo ue-
rò ad obtinendum in poſſeſſorio ſatis eſt probare
quaſi poſſeſſionem filiationis,puta noīationem,tra
ctatum,& ſimilia,quæ neceſſario non inferunt quē
eſſe filium,ſed prę́ſumptionē inducunt, & hoc mō
propriè loquitur tex.cum glo.in l.1.C.quor. bon.in
l.1.C.de carb.edic.& in l.1.§.ſummatim ff.eo. tit. &
rō diuerſatis eſt inter petitorium, & poſſeſſorium,
ut colligitur ex no.per Bar.in d.l.1. C. quorum bon.
quia in cauſis poſſeſſoriis admittūtur probationes
magis debiles,& ſummarię,in petitorio verò requi
runtur probationes plenę,& concludentes : Sed in
caſu occurrenti agit̃ de hęreditate Antonij, eiuſq́;
ſucceſſione,item de conſeruanda, ſeu reſcindēda
tranſactione,& ſic de petitorio;ergo filiatio,ſeu cō
ſanguinitas in ſubſtantia probari debuit, non aūt
eo mō,quo quaſi poſſeſſio ꝓbatur , prout in termi-
nis nr̄is probationes factæ ꝓ parte d. Antoniæ ma-
gis ad quaſi poſſeſſionem, q̄ ad ſubſtantiam filiatio
nis adaptantur , & hæc eſt neceſſaria declaratio ꝓ
intelligentia huius materiæ.¶ Quoad ſc̄m articulū
de impedimento teſtandi d. Antonio infirmo à
6 Ioannebaptiſta marito d.Antoniæ illato,† teſtes ꝓ
parte dictarum dominarum Sarræ.& Eliſabeth ceſ
ſionariæ producti,& examinati optimè, & conclu-
denter probaſſe vn̄r impedimentum p̄dictū in non
admittendo,nec permittendo notarium ſcribere
teſtm̄,ac teſtes excludendo , vt in l.1.in prin.& in l.
7 ſi quis dolo.ff.ſi quis ali.teſt.prohib. † ꝙ factum , &
impedimentum Ioannisbaptiſtæ debuit Antoniæ
ſuę coniugi nocere,ſi de iure potuiſſet ab inteſtato
tanq̄ neptis ſuccedere (ꝙ tñ negatur,) quia ultra ꝙ
fuerit probatum dictum impedimentum,fuit ēt ꝓ
batum,ꝙ Antonius teſtari uolebat, & Sarram uxo
rem ſuam hæredem inſtituere,quo fit,vt ipſa Anto
nia,poſito ſed non conceſſo,ꝙ fuiſſet neptis,admit
ti nequeat ad ſucceſſionem prædictam , vt colligi-
tur ex ijs,quæ uolunt ſcrib.maximè Bar.in rub.& in
l.fi.in 2.col.& clarius in 3.col.uer.nec obſtat.ff.ſi qs
ali.teſt.prohi.¶ Quoad ultimum articulum, an ſtā-
te trāſactione facta ſuꝑ cā dictæ ſucceſſionis prius
mota,& agitata inter ipſos tranſigentes poſſit à di-
cta tranſactione recedi p̄textu aſſerti metus,de quo
in proceſſu hr̄, non eūdo per mendicata ſuffragia,
ſed fundando me ſuper tex. in l. qui in carcerē. ff.ꝙ
met.cau.ſuper quo ex oppoſito fit totale fundm̄,di
8 co breuiter,ꝙ † ꝑꝑ metum carceris actus reſcindi
tur,qn̄ ille,qui aliquid a Titio cōſequi uolebat,eū
ad hunc finem in carcerem detrudi fecit , vt id ex-
torqueat;ita in indiuiduo loquitur ille tex.& gl.ibi
dicit,ſecus eſſe , ſi ab alio quis fuiſſet in carcerē in-
truſus,hoc.n.ꝯhenti cum carcerato non nocet:ſed
Ioannesbaptiſta non fuit ab ipſa D.Sarra, ſeu Eliſa-
beth in carcerem detruſus,neq; ad earum inſtantiā
& petionem,vt aliquid ab illo extorquerent , neq;
hæc probata fuerunt ; ergo tranſactio non pōt ꝑꝑ
metum reſcindi , per illum tex.qui in ꝯ̄rium retor-
quetur:nec ēt dicta tranſactio reſcindi pōt ex pro-
teſtatione ab ipſa Antonia ſecretè facta , tum quia
facta non fuit ſc̄m formam c.fi.ꝙ met. cau. & l.2.C.
9 de his,quæ prop.met:iud.tum ēt quia † in ijs,quæ à
uoluntate partium dependent, vt eſt ꝯ̄ctus proteſta
tio ſecreto facta ab una parte non prodeſt proteſtā
ti,niſi ante actum celebratum ad notitiam alterius
partis deuenerit,vt oēs doct.legum , & canonum,
nullo ꝯ̄dicente,in materia proteſtationis ꝯcludunt
in l.non ſolum.§.morte.ff.de noui ope.nun. in c.cū
M.de conſt.in c.tua nos de ſponſ.& in c.per tuas de
10 condit.apposi. ¶ Præterea † tranſactio prætextu ēt
læſionis enormis fauore litium dirimendarum re-
ſcindi non pōt l.1.C.de errore calculi,l.cās, & l.ſub
prætextu.C.de tranſ.& hæc eſt cōis ſn̄ia ſcribentiū,
quamuis aliqui nixi fuerint aduerſari,ut teſtatur,&
ſequitur Alex.in l.ſi quis cum aliter,ubi infinitos al
legat ff.de uerb.obl.& hr̄ per ſcrib.in auth.ſacramē
ta pub.C.ſi aduer. uend. & iō ab hac cōi opinione
non eſt in iudicando recedendum c. 1.& ibi Anto
nius,& alij extra de decimis,Io.And.Abb.& cæte-
11 ri in c.1.circa fin.de conſt.¶ Vltimo† qn̄ agitur ꝯ̄ꝯ-
ctum,& teſtes ad illius inualiditatem inducuntur,
requiruntur teſtes conteſtes,& concludenter pro-
bantes,non aūt præſumptiuè,& qui ſint idonei,om
nique exceptione maiores l.optimā C.de contrah,
& commit.ſtip.gl.notat.& ibi Bal. in l. in exercēdis,
& in l.contractus C.de fid.inſtr.l. teſtium C.de teſti-
bus,l.cum precib.C.de probat. & c.cum Ioānes ex
tra de fid.inſtr.& ubique notatur. Sed pro parte d.
Antoniæ aduerſariæ,quæ conata fuit inſtr̄m tran-
ſactionis impugnare,producti fuerunt teſtes ſingu
lares de auditu alterius,& de credulitate,ac p̄ſum-
ptiuè probantes,ueluti ēt aduocatus illius in ſuis al
legationib.fatetur,ergo ex illorum dicto nullo pa-
cto inſtr̄m tranſactionis prædictę tàm deliberatè,et
firmiter factum eſt reſcindendum, ſed illi eſt oīno
12 ſtandum maximè rōne iurĩ in eo præſtiti , † ꝙ red-
dit

dit tranſactionē irreuocabilem l.ſi quis maior.C.de trāſac.cū ſimilibus: Et hęc ſufficiant ad oſtendendū bonū ius dictarum dominarum Sarræ,& Eliſabeth.

SVMMARIVM.

Adoptiuus filius vnà cū filijs legitimis,& naturalib.in hæreditate patris ab inteſtato ſuccedit,& qūo hoc procedat n.17.

In ſucceſſione ab inteſtato olim filij emancipati, & cōſtituti in ptāte,nec non agnati,& cognati inter ſe differebant, hodiè uerò,hac dr̄ia ſublata,omnes pariter,& ſimul ſuccedunt.

Filius emancipatus,& ab alio arrogatus an hodiè à ſucceſſione patris naturalis excludatur, ſi tempore mortis illius in familia patris adoptiui reperiatur,& illi ſuccedat,ſicut olim excludebatur,& nu.4.13.& 18.vſq; ad nu.25.ubi excludi,& iura in hoc non eſſe correcta oſtenditur.

Nepos natus ex filio emancipato, & ab alio extraneo adoptato,ſeu arrogato non poteſt bonorum poſſeſſionem aui petere, ſecus ſi ab auo ſuo naturali paterno fuiſſet adoptatus nu. 8.

Dictio nec ſtat implicatiuè.

Arrogatio transfert in alienam familiam, & tamdiu nocet, quamdiu quis eſt in aliena, hoc eſt in adoptiua familia.

Filius emancipatus præteritus ſi ante petitam bonorū poſſeſſionē alteri ſe in adoptionem dederit,ad ſucceſſionem patris naturalis non pōt per bonorū poſſeſſionē contra tabulas venire.

Filij adoptiui qui familiam patris naturalis non exeunt, & ad illius ſucceſſionem ab inteſtato,& contra teſtamentum uenire poſſunt,& qui ſecus.

Filius emancipatus,& ab alio arrogatus, ſi tempore mortis patris naturalis mortuus eſſet pater illius adoptiuus, an patri naturali ſuccedere poſſit.

Et an per mortē patris adoptiui illius familiā exiuiſſe dicatur

Legitima filiorū arrogatorū nō eſt per ius authenticorū aucta.

Filius arrogatus præteritus non habet ius petendi bonorū poſſeſſionē contra tabulas,per quam poſſit patri naturali ſuccedere,ſi tp̄e mortis illius erat in familia patris arrogatoris.

Filij ſimpliciter adoptiui dati à patre alteri in adoptionem,& filij à patre naturali emancipati, & ab alio poſtea arrogati quoad effectum ſuccedendi differunt.

L.ſi te C.de ſuis,& legit. declaratur.

Diſpoſitio §.at hi,& §.admonendi inſti.de hæred.quæ ab inteſt. defer.& l.cum adoptiuis in fi.C.de adoptio.loquens de emancipatis filijs,qui ſe alteri adoptandos dederunt, quomodo patri naturali ſuccedant,an hodiè per ius authenticorum ſit correcta,& nu.20.

Iuris correctio euitanda, nec facienda per ſubauditos intellectus,ſed ſolum expreſſè.

Emancipatus ſimpliciter,& emancipatus,qui ab alio fuit adoptatus,ſeu arrogatus, inter ſe differunt, & iura de uno loquentia ad alium non extenduntur.

Emancipati ab alio poſtea arrogati perdunt gradū liberorum quoad patrem naturalem.

Et deſinunt dici emancipati,& nu.23.

Emancipati ſimpliciter ſui iuris remanent,& alienum familiā non ingrediuntur,& ius ſuccedendi in bonis patris naturalis retinent,& quomodo: Secus eſt in emancipatis ab alio poſtea arrogatis.

Iura odioſa,exorbitantia, & correctoria loquentia in caſu ſimplici non debent ad caſum mixtum extendi.

§.Sed ea omnia inſti.de hæred.quæ ab inteſt.defer.declaratur.

Legatarij coniuncti uerbis tantum,& non re dn̄r, qn̄ pluribus ſub uno actu legandi una res nō ſimpliciter,nec in ſolidū,ſed æqualiter,ſeu uiriliter legata fuit adeò, ꝙ quilibet ſemꝑ partem rei legatæ haberet,non aūt concurſu partes factæ eſſent.

Legata eadem re hæredi,& alijs ſimul,quando legatum quoad hæredem valeat,& quando ſecus.

Verba vniuerſalia geminata iuncta alicui ſubſtantiuo operant̄ comprehenſionē etiam illius,de quo multum dubitari poterat.

Expreſſum cenſeri debet id,in quo ſolum uerba prolata uerificari poſſunt.

Teſtamentum primum cenſetur reuocatum, quando teſtator aliud faciens dixit ſe reuocare omne aliud teſtamentum ab eo factum,ſi ſolum ad illud primum hæc uerba referri poſſunt.

31 *In legatis uocati nomine proprio præferuntur alijs uocatis per nomen appellatiuum,& per uerba generalia.*

32 *Verba legati in dubio teſtatoris mentem oſtendunt.*

33 *Filiorū naturaliū,& legitimorū alicuius appellatio non cōprehēdit illū,q ab eo fuit emācipatus,et poſtea ab alio arrogatus*

34 *Et multo magis, ſi adiectum eſſet, & ex legitimo matrimonio natorum.*

35 *Legatum eſt detractio,& deliberatio ad vniuerſa hæreditate.*

36 *Teſtamenti pars una declarat aliam dubiam, ſeu generalem.*

37 *Filiorum mentio diſpoſitiuè,& de præſenti facta in teſtamentis de quibus filijs intelligatur.*

38 *Verba vniuerſalia etiam geminata reſtringuntur ad ea, quæ comprehenduntur ſub illo ſubſtantiuo, cui ſunt iuncta.*

39 *Verba vniuerſalia etiam prægnantia, & geminata appoſita poſt aliqua ſpecificata intelliguntur de ſimilib.ſpecialiter expreſſis,nec continent ea, quæ ſunt alterius generis: Etiam ſi ſolū in uno poſſent verificari,quod eſſet diuerſi generis nu.44*

40 *Procurator cōſtitutus ad certam cauſam,quam quis habet,ſeu habiturus eſt cum Titio,& ad omnes alias,& quaſcunq; cauſas intelligitur ſolum conſtitutus ad alias cauſas,quas habet, ſeu habiturus eſt cum Titio.*

41 *Liberatio facta de omni debito rōne ſocietatis,& ex quacunq; alia rōne,uel cā, ſeu titulo intelligitur ſolum rōne ſocietatis.*

42 *Clauſula promittens ratū habiturū,quicquid per procuratorē geſtū fuerit, intelligitur quoad expreſſa ſp̄aliter in mādato.*

43 *Procurator conſtitutus ad petendam hæreditatem cum hoc, ꝙ debeat lucrari medietatem illius,quomodocunq; ipſe eam cōſequetur, non poterit hanc medietatem habere,niſi procuratorio nomine hæreditatem conſequutus fuerit.*

44 *Expreſſio præcedens nominatim & ſpecialiter facta reſtringit ſequentem generalitatem,ut ſolum comprehēdat res ſimiles, & eiuſdem qualitatis.*

EPITOME.

Filiū à pr̄e naturali emācipatū,& poſtea ab alio arrogatū,in cuius familia tp̄e mortis pr̄is naturalis eſſet,cuiq; ſucceſſit,nō poſſe patri naturali vnà cū alijs eius filijs legitimis, & naturalib. ſuccedere.

Et legatum factū à teſtatore patre arrogatore dicti filij emancipati titio patri illius naturali, & eius filijs noīatim expreſſis,& uocatis,adijciēdo,& quibuſcunq; alijs filijs maſculis legitimis, & naturalib. d.Titij,& ex legitimo matrimonio natis, nō ſpectare ad dictū filiū emancipatū,& arrogatū, & quo & ipſe nō fuit noīatim uocatus, nec illum ſub uerbis dicti legati generalib.cōprehendi, hic demonſtraſ.

CONSILIVM CLIX.

CVM Almericus Antoniummariā eius filiū legitimū,& naturalem emācipaſſet, quem poſtea Ser Andreas in filium ſuū legitimū arrogauit,ac in ſuā familiam recepit, & in ſuo teſtō hæredē ſibi inſtituit, & qui Antoniusmaria mortuo d.Ser Andrea eius patre legitimo illius hæreditatem ex teſtō adiuit, & cū demū mortuus fuerit Almericus pater naturalis d.Antoniomarię, plurib.alijs relictis filijs legitimis,& naturalibus,qui illius hæreditatē ab inteſtato adiuerunt, & bonorū illius poſſeſſionē adepti fuerunt, in qua ab illo tp̄e citra pacificè perſeuerauerūt,& perſeuerant,nūcq; Antoniusmaria ſe pro parte ab inteſtato hæredē d. Almerici eſſe aſſerat,utrū hoc verū ſit, eſt diſputandū. Et ad fauorē d. Antonijmariæ in primis allego
1 † tex.in l.ſi te cū gl.C.de ſuis,& legi.q̄ illū tex. vr̄ intelligere in caſu,quo filius adoptiuus vnà cū filijs legitimis,& naturalib.ab inteſtato uellet hr̄ditate patris ſuccedere,ibiq; text.oēs ſimul admittit. ¶ Scđo
2 ꝯſidero,† ꝙ olim quoad effectū ſuccedendi ab inteſtato dr̄ia erat inter filios emancipatos,& ptāte cō-